

عنوان مقاله:

وضعیت سنجی توسعه ی پایدار در جنوب شرق ایران نمونه موردی: شهرستا نه‌ای مرزی استان سیستان و بلوچستان

محل انتشار:

نهمین کنگره انجمن ژئوپلیتیک ایران و اولین همایش انجمن جغرافیا و برنامه ریزی مناطق مرزی ایران (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

عطاء الله عبدی - استادیار جغرافیای سیاسی، دانشگاه خوارزمی تهران،

سجاد پورعلی اتی کندی - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیای سیاسی، دانشگاه خوارزمی تهران

خلاصه مقاله:

توزیع فضایی توسعه ی پایدار یکی از شیوه ها و روش هایی است که از طریق آن، کیفیت مدیریت فضا سنجیده میشود. هرچه شاخص ها و بهره مندی های یک مکان از بنیادهای توسعه ی پایدار، بیشتر باشد، کیفیت و رضایت مدیریت سیاسی فضا نیز افزایش مییابد. بنابراین، برای بررسی کارآمدی یا نقصان در نظام مدیریتی فضا، بررسی وضعیت برخورداری یک مکان از شاخص های توسعه ی پایدار اهمیت شایانی دارد. به عبارت دیگر، جغرافیای سیاسی هر مکانی را میتوان با داده های اقتصادی و چگونگی توزیع این دادهها در فضا، مطالعه کرد. پژوهش حاضر با درنظر گرفتن مهمترین شاخص های اقتصادی در بحث توسعه ی پایدار، به بررسی وضعیت توزیع این شاخص ها با استفاده از روش های تصمیم گیری چندشاخصه در جنوب شرق ایران پرداخته است. بدین منظور، پنج شهرستان سرباز، سیب و سوران، سراوان، زابلی و چابهار از مجموع شهرستان های استان سیستان و بلوچستان انتخاب شدهاند تا برخورداری فضایی هر یک از این شهرستان ها از شاخص های توسعه ی پایدار سنجیده شود. نتایج نشان داد که هیچ کدام از پنج شهرستان یاد شده از نظر برخورداری از شاخص های توسعه ی پایدار، امتیاز قابل توجهی به دست نیاورده اند و با ضریب برخورداری متوسط رو به پایین شناسایی شده اند. شهرستان سرباز با مجموع امتیاز 0.409 برخورداریترین شهر از نظر شاخص های مورد بررسی به شمار می آید و در رده ی نخست جای میگیرد. شهرستان زابلی نیز با مجموع امتیاز 0.206 کمترین امتیاز را به خود اختصاص داده و در رتبه ی آخر این مجموعه قرار میگیرد.

کلمات کلیدی:

توسعه ی پایدار، مدیریت فضا، تصمیم گیری چندشاخصه، سیستان و بلوچستان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/733504>

